

Նախանձոտ ծովը յանկարծ թօթվեց իր ուսեր
 Բացաւ թեւերն առաւ աղջկը Հնչուազին
 Անոր կեանքն հետ հրապոյրներն ալ ու սեր
 Չուղեց թողուլ կիրքերու մեծ վտանգին:

Բայց կեանքի ամենէն մեծ հրապոյրներէն
 չէ՞ն այն կիրքերը՝ որոնցմէ ամէն որ կ'անցնի, եւ
 զորս վայելելու համար նախահետմութենէն
 աւելի կամ նուազ օժտուած ենը:

«Ժակ-Թերը» — Նիհար ու օժգոյն կին
 մը, որ գեղանի չէր երեւար քաղաքի արդուզար-
 գին մէջ: Հակառակը՝ գիշերը, սրահի կամ
 օթեակի մը մէջ, դիւթիչ կերպարանք կը ստա-
 նար իր ձեռմակ ժանեակներովը: Թատրոնին մէջ
 յուրս կ'առնէ, հազով մը կ'արթննայ առտուն,
 ու կը մեռնի ժանեակներուն մէջ փաթթուած:
 Իր դագաղին մէջ, հիմայ աղու որ է:

«Գոր-Պերնի» — Զեր բաւեր որ
 գեղեցիկ աղջիկ մը ծագկատեալ բունուէր, չէր
 բաւեր որ մահուընէ ազատէր, զէմը ծակ ծակ
 ըլլար, այլ պէտք էր որ անձնասպան ըլլար որ-
 պէս զ՞ «մահը տաներ իր ցաւերը» — «երբ
 աստը տարած էր գեղեցութիւնն է յոյսերը,

«Աչերդ», — կապոյտ աչքեր, աղուոր,
 զինը: Երբեմն գործ կատոյտ մանուշակներ են,
 երբեմն արցունքներ կը մաղուին թարթիչներէն՝
 որոնք կ'ըլլան սեւ ժանեակներ: Աչքերուն մէջ
 կան աշխարհքներ, յոյս, յոյզ, հրդեհ, բոցեր,
 ժպիտ:

Բացակայ բանն է հոն՝ սերը, Բայց կը
 հարցընեմ, Ի՞նչ է սերը՝ յոյսէ, յոյզէ, հուրէ,
 բոցէ, ժպիտէ գուրս: Սիրոյ ամբողջ բացատրու-
 թեանը հետ՝ անոր բացակայութիւնը:

— Կու գան կ'անցնին անէկ անհուն
 Գութն ու արցունք. Լոկ սեր չըկայ (62):

Անհուն գութ, անհուն սեր — կ'ըսէ տը
 Պանկը — պարտին տողերէ բանաստեղծին
 սիրտը:

Մինչդեռ, մի եւ նոյն բանը չէ՞ զոր կը
 պահանջէ «Յուլքերու» հեղինակուհին ալ,
 կապտաչուի այն աղջկէն՝ որ ունէր ամէն բա-
 նաստեղծական գեղ եւ ձիրք, որ զմայլման ա-
 ուրկայ մըն էր փայլուն ռասմաօրներու ցոլքին
 պէս ակնապարար, բայց չունէր... անհուն
 գութ թշուառին, անհուն սեր իր նմաններուն,

20 Յունիս 1902: Գ. ՄԱՆՈՍՍ

ՊԵՏԻՎՈՒԹՅԱՆ ԹՓՈՒՔ ԳԵՂԵ ՄԸ

ՊԵՏԻՎՈՒԹՅԱՆ Անպարճ լրագրոյն 3872 երորդ
 թուոյն մէջ անցեալ տարի «Անք եւ միարանու-
 թիւն Չմմաու» վերաբարով շահեկան յօդուած
 մը հրատարակուած էր, թէ եւ տանց ստորագրու-
 թեան, սակայն ոմանց վկայութեան համաձայն յօ-
 դուածագիրն եղած էր Գերասպետի Անդրեան Գե-
 ռապոյտեան Աղեղնաղբանի արդի Մեծաւոր Չմմա-
 ու Աւանայ, Եօզուածագիրն իրեն տուած այլեւայլ
 պիտանի տեղեկութեանց մէջ՝ պատմած էր թէ
 Անտոնեան Հարթ իրենց Տէյր Բրեմ Վալքըն Մարտի
 կրօնաբարոյ վաճառելու ժամանակ համարած տարած
 էին անկէ ի Հոռով Ատուածընտիր երկու կաթո-
 ղիկոսաց՝ Աբրահամը Պետրոսի Աւալնոյ եւ Եւ-
 կարայ Պետրոսի Երկրորդի մարմիններն, որոնք
 ԺԼ դարուն մէջ վախճանած եւ թաղուած էին ի
 Տէյր Բրեմ՝ վանքին եկեղեցոյն մէջ:

Եօզուածոյն հրատարակութենէն մէկ քանի
 ամիս վերջ՝ իմ իտալեայնէն ի Կ.Պոլսոյ վերագա-
 ձիս, ես ինքնուրոյն տածկատես թերթի մէջ առան-
 ձին մէկ յօդուած հրատարակեցի եւ պատմեցի իբր
 ականատես 1865ին թէ ինչպէս նոյն տարին բազ-
 մաթիւ Չմմաուեան միարանուր Տէյր Բրեմ երթա-
 լով՝ կաթողիկոսաց յատուկ դամբարաններէն հա-
 նած յիշեալ կրկին կաթողիկոսաց մարմինքն եւ
 հանդիսով Չմմաու մայրավանքն տարած էին, եւ
 հոն Եկեղեցոյն մէջ զետեղած անոց յաջորդ վեց
 կաթողիկոսաց մարմիններուն քովն:

Իսկ այս տարի Հոկտեմ. Աւգոստիոյ Սեպտեմբ.
 բերթ թուոյն մէջ Սրապետն իսահակ Արաքապետը՝
 Անտոնեան միարանութեան համաուս պատմու-
 թիւնն հրատարակելով, չէմ գիտեր ինչպիսի ազ-
 բիրէ մը հանած եւ բրած է թէ Տէյր Բրեմի վա-
 ճառման ժամանակ իրենք՝ Անտոնեանը՝ տարեր են
 ի Հոռով իրենց հոն ունեցած Ս. Լուսաօրոյի վանքն
 զետեղելու Եւկար Պետրոս Երկրորդի եւ Աբրահամ
 Աթթար անուն անձին մարմինքն եւ թէ Չմմա-
 ուեանք միայն Աբրահամ Պետրոս Աւալնոյ մար-
 մինն կարող եղեր են Չմմաու մայրավանքն փո-
 խաղբելու:

* * *

Եստուջ բերուած երեք յօդուածներուն ի-
 բարու հետ չհամահայեցելովն՝ ինձ տարակուսական
 կ'երեւի, որ իրաւի տեղի ունեցած ըլլան ի Հոռով
 մարմնաց փոխադրութիւնքն. նա մանաւանդ որ նոյն
 միջոցներն Հոռով Անտոնեանց վանք բնակող Ան-
 տոնեան կարգէն յարգելի վարդապետ մը կը վկայէ
 թէ այսպիսի փոխադրութիւն մը երբեք տեղի ու-
 նեցած չէ, եւ իշխասակութիւնն չէ եղած ան-
 նեւին, ուստի աւելորդ է այսպիսի փոխադրութեան
 մը հաւաքը բնեայլ, եւ եղած նկատուլ:

Որչափ իրաւացի է, այնչափ ալ բնական՝ բն-
 թեցողոյն, որ յառաջ բերուած երեք յօդուածքն
 աչքէ անցուցած է՝ ինձի հետ հետեւեալ երեք
 խորհրդածութիւններն ընէ, եւ տարակույ չլայտնէ:

1 Յարգող Սրապետն ի գրութեան մէկ քանի կետեր
 որովք ալ միաբանել ըլլան, սակայն զանոնք զոնց կ'ընեմ
 իմ նպատակս գուր ըլլալուն համար:

